

KÉZFOGÁSOK

GUSTAV KRKLEC

FÉLELEM

*Halott az égbolt. Nem röpköd a madár.
Az aratók eltűntek, elnémult a határ.*

*Nem hallatszik már a kasza pengése.
Elült minden hang, kihunyt a nap fénye.*

*Forrás sem csobog már. Besötétedett.
Minden kis ösvényre sötét fátyol esett.*

*Virág is elhervadt, erdő is kiszáradt,
az alkony ködében csak félelem támad.*

*S ki idegen mezőkön most győzelmet remél,
az a lovas saját árnyékától is fél.*